

Gubben Noach

C. M. Bellman/Sats: HUB

1. Gub-ben No-ach, gub-ben No-ach var en he-ders-man.

1. Gub-ben No-ach, gub-ben No-ach var en he-ders-man.

När han gick ur ar-ken, plan-te-ra han på mar-ken

När han gick ur ar-ken, plan-te-ra han på mar-ken

myc-ket vin-ja, myc-ket vin-ja, det-ta gjor-de han.

myc-ket vin-ja, myc-ket vin-ja, det-ta gjor-de han.

MF 218

2. |: Han väl visste :|
att en mänska var
torstig av naturen
som de andra djuren -
|: därför han ock :|
vin planterat har.

4. |: Aldrig sa hon :|
»Kära far, nåå,
sätt ifrån dig kruset!«
Nej, det ena ruset
|: på det andra :|
lät hon gubben få.

6. |: Inga skålar :|
gjorde då besvär -
då var ej den läran:
»Jag skall ha den äran!«
|: Nej, i botten :|
drack man ur . . . så här.

3. |: Gumman Noach :|
var en hedersfru:
hon gav man sin dricka.
Fick jag sådan flicka,
|: gifte jag mig :|
just på stunden nu.

5. |: Då var lustigt :|
på vår gröna jord:
man fick väl till bästa -
ingen torstig nästa
|: satt och blängde :|
vid ett dukat bord.